

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 485/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца „Kulina Commerce“ Д.О.О. из Новог Београда, чији је пуномоћник Добривоје Томић, адвокат из ..., против извршног дужника Рударски фудбалски клуб „Мајданпек“ из Мајданпека, ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Зајечару и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, за сада је **СТВАРНО НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду, решењем ИВ 531464/10 од 29.06.2015. године, огласио се стварно и месно ненадлежним за поступање у овом предмету, укинуо све спроведене извршне радње и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Зајечару, као стварно и месно надлежном за поступање по предлогу за дозволу извршења на основу веродостојне исправе. У образложењу је указао, да, како привредни суд у првом степену води поступак и одређује и спроводи извршење на основу веродостојних исправа између привредних субјеката, то је на основу одредби члана 3. став 1. Закона о обезбеђењу и извршењу и члана 25. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о уређењу судова, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Зајечару, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис Ив 1/2021 од 15.07.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да се за сада нису стекли услови за заснивање стварне надлежности тог суда у смислу члана 463. Закона о парничном поступку, а у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу, с обзиром на то да је Први основни суд у Београду, решењем ИВ 531464/10 од 29.06.2015. године, укинуо спроведене извршне радње, али није укинуо и решење о извршењу Ив 2334/06 од 27.09.2006. године, донето од стране Четвртог општинског суда у Београду.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 23. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 – УС), који се у конкретној ситуацији примењује

на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18), а у вези члана 10. став Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 31/11, 99/11, 109/13 – УС, 55/14 и 139/14), који се у конкретної ситуацији примењује на основу одредбе члана 545. важећег Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/15, 106/16 – аутентично тумачење, 113/17 – аутентично тумачење, 54/19 и 9/20 – аутентично тумачење) и одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом извршном предмету за сада стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе је 28.02.2006. године поднет Четвртог општинском суду у Београду, ради наплате износа од 82.747,53 динара на име главног дуга, са законском затезном каматом од 31.03.2003. године, као и трошкова извршења. Четврти општински суд у Београду, решењем о извршењу Ив 2334/06 од 27.09.2006. године, одредио је предложено извршење и одмерио трошкове повериоца у износу од 4.610,00 динара. Привредни суд у Зајечару је закључком Ив 1/2021 од 14.04.2021. године, одлучио да се настави спровођење извршења у овом извршном предмету пред јавним извршитељем. Јавни извршитељ Душан Илић из Зајечара, уз допис ИИВ 106/21 од 21.06.2021. године, доставио је списе предмета Привредном суду у Зајечару, уз образложење да се Први основни суд у Београду огласио стварно и месно ненадлежним за поступање у овом предмету, а да у списима предмета не постоји решење о извршењу донето од стране надлежног суда после доношења решења о стварној и месној ненадлежности, те да јавни извршитељ не може поступити у овом предмету.

Одредбом члана 37. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 31/11, 99/11, 109/13 – УС, 55/14 и 139/14) је прописано да, решењем о извршењу на основу веродостојне исправе обавезаће се извршни дужник да у року од осам дана, у меничним и чековним споровима у року од три дана од дана достављања решења, намири потраживање заједно са одмереним трошковима и одредиће се извршење ради остваривања тих потраживања.

Решење о извршењу на основу веродостојне исправе садржи одлуку којом се обавезује извршни дужник да у законском року намири потраживање извршног повериоца и одлуку којом се одређује извршење ради остваривања тог потраживања принудним путем, уколико извршни дужник не испуни своју обавезу. Решење о извршењу садржи и одлуку о трошковима поступка. Стога решење на основу веродостојне исправе може се побијати у целини или само у делу којим је одређено извршење.

Одредбом члана 39. став 2. наведеног Закона о извршењу и обезбеђењу је прописано да, против решења суда може се изјавити приговор, само када је овим законом прописано да је приговор дозвољен.

Из решења којим се Први основни суд у Београду огласио стварно и месно ненадлежним не произилази да је исто донето по приговору извршног дужника. Затим,

како су истим решењем укинуте све спроведене извршне радње, то је остало на снази решење о извршењу Четвртог општинског суда ИВ 2334/06 од 27.09.2006. године, у обавезујућем делу и у односу на одлуку о трошковима поступка. Међутим, привредни суд, као суд посебне надлежности не би био овлашћен да одлучује о решењу које је донео Четврти општински суд у Београду као суд опште надлежности, па је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду, с обзиром на то да не произилази да је укинута решење о извршењу у обавезујућем делу и у односу на одлуку о трошковима поступка. При том, како је извршни дужник означен као Рударски фудбалски клуб „Мајданпек“, Први основни суд у Београду ће ценити да ли је исти основан ради обављања спортских активности и спортских делатности основан и регистрован као спортско удружење или као спортско привредно друштво, у смислу одредбе члана 33. став 1. Закона о спорту („Службени гласник РС“ број 10/16), ради оцене даље стварне надлежности.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 23. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић